

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**

*Gfv.VII.30.107/2015/5.*

*A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a dr. Gubody Balázs ügyvéd által képviselt felperesnek, a Szabó Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen ügyleti kamat megfizetése iránt a Tatabányai Törvényszéken 10.P.21.408/2013. számon indult és a Győri Ítéltábla Pf.II.20.150/2014/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében, a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő*

*í t é l e t e t:*

*A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.*

*Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 754.000 (hétszázötvennégyezer) Ft együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.*

*Kötelezi a felperest, hogy az államnak felhívásra fizessen meg 7.200.000 (hétmillió-kettőszázezer) Ft le nem rótt első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket.*

*Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.*

*I n d o k o l á s*

*A felperes és az alperes között 2009. február 27-én adásvételi*

szerződés jött létre az ... helyrajzi számú társasházi (mélygarázs) ingatlanra 1.400.000.000 Ft + ÁFA vételárért. E szerződés alapján az alperes mint vevő a vételárat öt egyenlő részletben fizethette meg az eladó felperesnek: az első részlet a szerződés aláírásától számított öt banki napon belül, a további négy részlet 2009-2012. között négy éven át, minden év szeptember 30-áig volt esedékes. A szerződés 10. pontja szerint az alperesnek a részletekben teljesítendő vételár-hátralék után ügyleti kamatot kellett fizetnie a vételárrészletekkel azonos időpontban, fizetési késedelme esetén pedig késedelmi kamatot volt köteles teljesíteni. Az alperes a vételár első két részletét megfizette a felperesnek.

Az alperessel szemben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. november 25-én 4.Apk.11-10-000003 számon megindította az adósságrendezést. A felperes a fenti szerződés alapján hitelezői igényt jelentett be az adósságrendezési eljárásban 1.008.000.000 Ft tőke (vételár-rész), 2010. szeptember 30-ig lejárt 160.479.929 Ft ügyleti kamat, és 2010. december 21-ig lejárt 25.038.656 Ft késedelmi kamat jogcímen.

Az adósságrendezési eljárásban az alperes mint adós és a hitelezői egyezségeket kötöttek, ezért a bíróság az adósságrendezési eljárást 131. sorszámu végzésében befejezetté nyilvánította. Határozatában egyebek mellett megállapította, hogy a 2. hitelezői csoportba sorolt ingatlan adásvételi szerződésből és ingatlan beruházásból eredő követelésekkel rendelkező „hitelezők részére készített végleges egyezségi javaslat szerint a csoportba tartozó hitelezői igények 100% mértékben kerülnek kielégítésre oly módon, hogy az önkormányzat négy év alatt négy egyenlő részletben fizeti meg a tartozását, minden évben szeptember 30. napjáig. Az első részlet fizetési határideje 2011. szeptember 30. napja. Az önkormányzat ezen hitelezői igények tekintetében késedelmi kamat fizetését nem vállalta.” Ebbe a csoportba 14 hitelező tartozott, melyből 12 fogadta el az egyezségeket. A felperes ebbe a hitelezői csoportba tartozott.

A bíróság az adósságrendezési eljárást befejező határozatát 2011. november 21-én tette közzé a Céglönlönyben.

Az adósságrendezési egyezség alapján az alperes 2011. október 13-án és 2012. szeptember 25-én 292.217.055 - 292.217.055 Ft-ot fizetett ki, mely törlesztő részletekből 252.000.000 - 252.000.000 Ft volt a tőketörlesztés összege.

A felperes a Tatabányai Törvényszéken 4.P.21.222/2012. számon indult és a Győri Ítéltábla Pf.II.20.148/2013/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperessel szemben az 1.008.000.000 Ft vételár tartozás után 2010. október 1-je és 2012. szeptember 30-a közötti időre számított ügyleti kamat, valamint késedelmi kamat követelését érvényesítette.

A Kúria a Gfv.VII.30.068/2014/8. számú végzésével a jogerős

ítéletet hatályon kívül helyezte és a pert megszüntette. A végzés indokolásában kifejtette, a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény (Har.tv.) 11. § (1) bekezdése és (4) bekezdés b) pontja szerint az adósságrendezési eljárás tartama alatt kizárt az adósságrendezés kezdő időpontjában már létező, de a pénzügyi gondnoknak 60 napon belül be nem jelentett hitelezői igény érvényesítése iránti peres eljárás megindítása. Az adósságrendezési eljárás tartamát és az azt követő, törvényben meghatározott két évet egységnek kell tekinteni.

\*

A felperes keresetében 504.000.000 Ft 2012. október 1. napján fennálló tőketartozásnak a 2012.október 1-2013. szeptember 30. közötti időszakban lejárt 46.449.900 Ft ügyleti kamata, valamint annak a 2013. október 1-jétől a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy ezt a 2009. február 27-én kötött adásvételi szerződés alapján fennálló követelését az adósságrendezési egyezség nem érintette. A Har.tv. 11. § (1) bekezdése szerint ez a peresített ügyleti kamatkövetelés nem járt le az adósságrendezési eljárás megindításának időpontjában, mert azt mint hitelező a pénzügyi gondnoknak nem jelentette be, de nem is jelenthette be, mert a BUBOR-hoz kötött ügyleti kamat mértékét sem ismerte az adósságrendezés megindításának időpontjában. A vételárrészletek teljes megfizetéséig az alperesnek a megkötött adásvételi szerződés 10. pontja alapján ügyleti kamatfizetési kötelezettsége van.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a Har.tv. 11. § (1) bekezdése alapján a főkövetelés sorsát osztó ügyleti kamatkövetelés a tőkekövetelésre vonatkozó hitelezői igény adósságrendezési eljárásba történt bejelentésével lejárt. Az adósságrendezési egyezség megkötésével a felek jogviszonyára az egyezség lesz az irányadó [Har.tv. 23. § (4) bekezdés], így az ügyleti kamat nem számítható fel a korábban megkötött adásvételi szerződés szabályai szerint.

Az adósságrendezési eljárásban nyilvántartásba vett tőkekövetelés ügyleti kamata önálló jogcímmel rendelkező követelésként nem értelmezhető. A Har.tv. 11. § (2) bekezdéséből következően a felperes által bejelentett hitelezői igény „rögzült”, az utólag nem terjeszthető ki. Vitatta, hogy azért nem lett volna bejelenthető a kamatkövetelés, mert annak összege nem volt ismert. A be nem jelentett ügyleti kamatkövetelésre a felperes vállalta azt a kockázatot, hogy annak érvényesíthetősége megszűnik, az adósságrendezési egyezség erre a követelésre nem terjed ki. Álláspontja szerint a Har.tv. 2. § c) pontjában szabályozott hitelező fogalom nem teszi lehetővé, hogy a hitelező által az adósságrendezési eljárásban bejelentett igényhez utóbb későbbi elbírálású további igény is kapcsolódjon.

A járuléknak minősülő ügyleti kamatok tekintetében nemlétező egyezségi rendelkezést nem lehet az adásvételi szerződés vonatkozó rendelkezéseivel pótolni akkor, amikor a főkövetelés tekintetében az egyezségben rögzített rendelkezések alapján kell eljárni.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest 46.449.900 Ft ügyleti kamat, valamint annak a 2013. október 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére. Álláspontja szerint az adósságrendezési eljárásban be nem jelentett ügyleti kamat követelések az adósságrendezési eljárás megindításának időpontjában amiatt nem váltak lejárttá, mert a Har.tv. csak a bejelentett, le nem járt követelésekre írja elő ezt a jogkövetkezményt. A Har.tv. 2. § c) pontja hitelező fogalmából és a 11. § (1) bekezdés 2. mondatából következik, hogy a Har.tv. csak a bejelentett, egyébként le nem járt követelésekhez fűzi az esedékessé válás következményét.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helyes jogi következtetésre jutva kötelezte az alperest a lejárt ügyleti kamat és járuléki megfizetésére.

A Har.tv. 11. § (1) bekezdése ugyan generálisan előírja, hogy az adósságrendezés megindításának időpontjától kezdődően csak az adósságrendezési eljárásban lehet érvényesíteni a helyi önkormányzattal szembeni követeléseket. A Har.tv. 11. §-ának további szabályai azonban részletezik és kivételeket biztosítanak az említett általános igényérvényesítési kötelezettség alól. Egyrészt - ahogyan az elsőfokú bíróság is kiemelte - a Har.tv. 2. § c) pontja hitelező fogalmából és a 11. § (1) bekezdés 2. mondatából következően a Har.tv. csak a hitelező által a pénzügyi gondnoknak bejelentett - egyébként le nem járt - követelésekhez fűzi az esedékessé válás következményét. Másrészt a Har.tv. 11. § (4) bekezdés b) pontja - további kivételt teremtő szabályával - a hitelezői követelés bejelentésének elmulasztásához nem a jogvesztés következményét fűzi. A bejelentés elmaradása csak azzal a jogkövetkezménnyel jár, hogy a hitelező ilyen követelését időkorláttal, az adósságrendezési eljárás jogerős befejezését követő két év eltelte után érvényesítheti.

A felperes nem jelentette be az adósságrendezési eljárásban a jelen perben érvényesített ügyleti kamatkövetelését. Ez a be nem jelentett, az adósságrendezési eljárás befejezését követően lejárt ügyleti kamat követelés nem osztotta a felperes által az adósságrendezési eljárásban bejelentett követelések jogi sorsát. A Har.tv. 11. § (1) bekezdéséből és (4) bekezdés b) pontjából az a következtetés vonható le - bár nem kétséges, hogy az adósságrendezési egyezség kényszeregyezség [Har.tv. 23. § (4) bekezdés] -, hogy az alperes adósságrendezési eljárása során megkötött egyezség nem terjedhet ki az adósságrendezési eljárásba

be nem jelentett hitelezői követelésre.

Nem kétséges, hogy az adósságrendezési eljárás célja a helyi önkormányzat fizetőképességének reorganizációja, pénzügyi helyzetének konszolidálása. Ugyanakkor a korábbi ügyben született kúriai határozat indokolása sem tartalmazza azt, hogy az adósságrendezés céljára rendelkezésre álló két éves időkorlát letelte után a helyi önkormányzat hitelezője ne érvényesíthetné polgári per útján az adósságrendezési eljárásban be nem jelentett, utóbb lejárt követelését. Erre a törvény szövegével ellentétes értelmezésre az Alaptörvény 28. cikke nem ad felhatalmazást.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását. Kérte kötelezni a felperest az eljárás során felmerült költségei megfizetésére.

Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Har.tv. 1. §-át, 2. § c) pontját, 11. § (1)-(2) bekezdését, 23. § (4) bekezdését, és az Alaptörvény 28.cikkében foglaltakat.

A Har.tv. 11. § (1) bekezdésére hivatkozva kiemelte, hogy a törvény alapján csak az adósságrendezési eljárásban lehet érvényesíteni a helyi önkormányzattal szembeni követeléseket, és a le nem járt követelések is lejárttá válnak. A hitelezők dönthetnek arról, hogy a követelésüket az adósságrendezési eljárásban bejelentik, vagy pedig azon kívül, a jogerős befejezést követő 2 év lejártja után érvényesítik a törvényben írt egyéb korlátokkal.

Az alperesnek az adósságrendezés kezdő időpontjában három, le nem járt vételárrészlet tartozása állt fenn a felperessel szemben. Az adósságrendezés megindítása a teljes tőke és ügyleti kamatkövetelést lejárttá tette. Azzal, hogy a felperes a le nem járt tőkekövetelését lejárttá tette, az a törvény erejénél fogva - a járulékos követelésekre is kiterjedően - lejárttá vált, s erre figyelemmel annak kielégítésére a törvényben szabályozott egyezség rendelkezései szerint kerülhet sor.

Miután a Har.tv. 11. § (1) bekezdése a le nem járt követelést bejelentő hitelezőknek az ugyanazon jogviszonyból eredő teljes követelését lejárttá teszi, szerződésen alapuló hitelezői igény bejelentése esetén a hitelezőnek azzal kell számolnia, hogy a szerződés alapján a felek által egymásnak kölcsönösen nyújtott szolgáltatások és ellenszolgáltatások elszámolása a bejelentést követően már nem a szerződés rendelkezései alapján történik, hanem az adósságrendezési eljárásban történetektől függően alakul. A bejelentéssel a hitelező elveszti a jogát, hogy az ellenszolgáltatást, vagy annak egy részét az adósságrendezési eljárást megelőzően létrejött szerződés rendelkezéseire hivatkozással követelje.

A jogerős ítéletben kifejtett álláspont szerint a tőke, mint főkövetelés és az ahhoz járulékként kapcsolódó, később esedékessé váló ügyleti kamatkövetelés érvényesíthetőségére eltérő szabályok

vonatkoznának. A tőkekövetelés és a járuléka egyidejűleg nem lehet esedékes az egyezség, illetve a szerződés rendelkezései alapján. Kiemelte, hogy az eredeti szerződés szerint az alperesnek 2012. szeptember 30-ig ki kellett volna fizetnie a vételárat. Ehhez képest a jogerős ítélet szerint ügyleti kamatkövetelést a 2012. október 1.-2013. szeptember 30-a közötti időtartamra kíván a felperes érvényesíteni, olyan időszakra, amikor a szerződés szerint már a részletfizetési kötelezettsége is megszűnt. Nem lehet tehát az adásvételi szerződés alapján esedékes az ügyleti kamatkövetelés, ha a tőkekövetelést és az adósságrendezési eljárásban érvényesített ügyleti kamatkövetelést az alperes az egyezség alapján köteles megfizetni.

A hitelezők a Har.tv. 11. § (1) bekezdése és (4) bekezdés b) pontja szerint választhatnak: vagy bejelentik az igényüket, vagy pedig nem. Jogválasztás esetén jogvesztésről nem lehet szó. Ha a felperes az adósságrendezési eljárásban való részvételt választotta, az adósságrendezési eljáráson kívüli jogérvényesítési lehetőség, a perindítás joga már nem illeti meg.

Hivatkozott a Har.tv. 11. § (2) bekezdésére is, mely kifejezetten a kamat érvényesítésével foglalkozik. Ez alapján utalt arra, hogy a felperes követelése teljes mértékben esedékessé vált az adósságrendezés kezdő időpontjában. Az egyszeri lejárttá válást követően az egymást követő több időpontban - a szerződés szerinti négy különböző időpontban - való lejárttá válás fogalmilag kizárt. Ebből következően a felperes követelése jogalap nélküli.

A Har.tv. 23. § (4) bekezdésének megsértésével kapcsolatban azzal érvelt, hogy az adósságrendezési eljárásban kötött egyezség kényszeregyezség, mely kiterjedt a felperes járulékkövetelésére is. Utalt az egyezség tartalmára, mely szerint a 2. csoportban, ahova a felperes követelése is be lett sorolva, az alperes azt vállalta, hogy az itt felsorolt hitelezők négy egyenlő részletben jutnak hozzá a nyilvántartásba vett hitelezői igényükhöz (tőke+ügyleti kamat), további kifizetésről az egyezség nem rendelkezett, és a késedelmi kamat megfizetésére vonatkozóan a „nem vállalta” kifejezést használta.

Hivatkozott jogirodalmi álláspontokra, melyek szerint az adósságrendezési egyezség polgári jogi egyezség, az adós teljesítésének alapja az egyezségkötést követően csak az egyezség lehet, az eredeti szerződés nem.

A Har.tv. 1. §-a és az Alaptörvény 28. cikke megsértése kapcsán kifejtette, hogy a jogerős ítélet nem veszi figyelembe a törvény célját. Álláspontja szerint a Har.tv. jelen perben releváns rendelkezései nem egyértelműek, ezért szükséges annak értelmezése.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet

hatályában való fenntartását és az alperes perköltségben történő marasztalását. A jogerős ítéletben kifejtettekkel egyetértve azzal érvelt, hogy miután a perben érvényesített ügyleti kamatigényt nem jelentette be az adósságrendezési eljárásban, az nem járt le. Hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet is kiemelte, a Har.tv. 11. § (4) bekezdés b) pontja a hitelezői követelés bejelentésének elmulasztásához nem fűzi a jogvesztés következményét.

Hangsúlyozta, hogy az egyezség nem érintett a még hátralevő vételárrészletek utáni ügyleti kamatigényt, csak a tőketörlesztések idejét és számát, azonban az egyezséggel nem érintett részekben az eredeti szerződés változatlanul érvényben van a felek között.

Hivatkozott a felek közötti megelőző eljárásban a Kúria által hozott Gfv.VII.30.068/2014/8. számú végzésben foglaltakra, amelyben a Kúria nem zárta ki ilyen jellegű követelések érvényesíthetőségét. Kiemelte, hogy a Har.tv. rendelkezései az ügyleti kamat követelés érvényesítését nem tiltják.

A Kúria a Pp. 275. §. (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a jogerős ítéletet, s megállapította, hogy az az alább kifejtett indokokból jogszabálysértő.

A Kúria elsődlegesen rámutat arra, a Gfv.VII.30.068/2014/8. számú végzésében abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy van-e lehetőség olyan követelés érvényesítésére az adósságrendezési eljárás tartama alatt, illetve annak jogerős befejezését követő 2 éven belül, amely követelést az adóssal szemben az eljárásban a hitelező a rendelkezésre álló 60 napos határidőn belül nem jelentett be a pénzügyi gondnoknak. Figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint erre nincs lehetőség, nem foglalkozhatott azzal, hogy a felperes keresetében érvényesített követelések érdemben megalapozottak-e vagy sem. Ez okból jelen eljárásban a felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében alaptalanul érvelt azzal, hogy a Kúria a korábbi határozatában nem zárta ki a jövőben lejáró ügyleti kamatkövetelések érvényesíthetőségét.

A Kúria egyetért a jogerős ítéletben kifejtett azzal az elvi állásponttal, hogy a Har.tv. rendelkezései szerint az adósságrendezési eljárás során megkötött egyezség nem terjedhet ki az adósságrendezési eljárásban be nem jelentett olyan követelésre, amely az adósságrendezés kezdő időpontjában már fennállt. Ha a hitelező az adósságrendezési eljárásban nem érvényesített ilyen követelést az adós önkormányzattal szemben - a törvényes várakozási határidő letelte után - azt érvényesítheti.

Nem ért egyet ugyanakkor a Kúria a jogerős ítéletben foglalt érdemi döntéssel az alábbiak miatt.

A felülvizsgálati eljárásban eldöntendő jogkérdés az, hogy ha a felperes mint hitelező az adósságrendezési eljárásban bejelentette az adós önkormányzattal kötött szerződésből eredő tőke- és a lejárt ügyleti kamatkövetelését, s annak megfizetése tekintetében az adósságrendezési eljárásban kényszeregyezséget kötött, érvényesíthet-e az eredeti szerződésben meghatározott ügyleti kamat iránti igényt az adósságrendezési eljárásban kötött kényszeregyezésben vállalt tőkefizetési kötelezettség után, ha a kényszeregyezés az ügyleti kamat fizetéséről nem rendelkezett?

A felek által nem vitatott tényállás szerint a felperes az adósságrendezési eljárásban az adásvételi szerződés alapján fennállott tőke-, és a már lejárt ügyleti kamat, valamint késedelmi kamat követelését jelentette be, e követelések tekintetében jött létre a kényszeregyezés.

Nem jelentette be tehát a felperes az adósságrendezési eljárásba az adósságrendezés kezdő időpontjában fennálló tőkekövetelése után a jövőben lejáró ügyleti kamat igényét, melyet az adásvételi szerződés 10. pontja részletezett.

A felperes jelen perben az adósságrendezési eljárás befejezését követő időre, a kényszeregyezésben megállapított tőketartozás után a szerződés 10. pontja alapján számított ügyleti kamatigényt kíván érvényesíteni.

A Har.tv. 11. § (2) bekezdése szerint az adósságrendezés megindításának időpontját követő időszakra a bejelentett és elfogadott kötelezettségek után szerződéses és késedelmi kamat az adósságrendezési eljárásban benyújtandó vagyonfelosztási javaslat elkészítéséig érvényesíthető. Ez azt jelenti, hogy a Har.tv. eddig az időpontig teszi lehetővé a felek által kötött adásvételi szerződés alapján, az adósságrendezés hatálya alá tartozó tőkekövetelés után a kamat érvényesítését. Nyilvánvalóan, ha egyezséggel, és nem vagyonfelosztással zárul az adósságrendezési eljárás, akkor az egyezés létrejöttéig számítható a kamat.

Egy hitelező tehát - amennyiben az adósságrendezési eljárás hatálya alá vonja a követelését a pénzügyi gondnoknak való bejelentéssel - a szerződésből eredő összes követelését, így az ügyleti kamat iránti igényét is érvényesítheti az eljárásban, a Har.tv. 11. § (2) bekezdése szerinti korlátok mellett. Lehetősége van arra is, hogy a követelését az adósságrendezési eljárásban ne érvényesítse. Ha azonban a tőkekövetelését az adósságrendezési eljárásban bejelentette és azt a pénzügyi gondnok nyilvántartásba vette, akkor a Har.tv. 11. § (2) bekezdése korlátozza az erre a tőkekövetelésre vonatkozó kamatigény érvényesítési lehetőségét. A Kúria álláspontja szerint a törvénynek ez a rendelkezése egyrészt lehetővé teszi az adósságrendezés megindítását követő időszakban a vagyonfelosztási javaslat elkészítéséig - és így értelemszerűen az egyezés létrejöttéig - a kamat érvényesítését, azonban ezzel egyben ki is

zárja az ezt követő időszakra a kamatértvényesítés lehetőségét. Ennek az az oka, hogy az eljárás bármely módon történt befejezését követően már nem az eredeti szerződés, hanem a bíróság által jóváhagyott vagyonfelosztási javaslat, illetve az egyezség alapján, az ott meghatározott feltételek mellett kell az adósnak teljesítenie, és a hitelező csak ezen feltételek mellett érvényesítheti az igényét.

Az adott esetben a felperes nem érvényesítette a még le nem járt ügyleti kamat iránti igényét az eljárásban. A Kúria álláspontja szerint ezen követelését is csak a Har.tv. 11. § (2) bekezdésében meghatározott időpontig érvényesíthette volna, ezt követően azonban - a törvény kifejezett rendelkezése folytán - további ügyleti kamatigényt a szerződés alapján nem követelhet. A bíróság jogerős ítéletében a Har.tv. 11. § (2) bekezdésében foglalt korlátozó rendelkezést figyelmen kívül hagyta, ezért az alperest marasztaló határozata jogszabálysértő.

Mindezek alapján a Kúria a jogszabálysértő jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján és az elsőfokú ítéletet megváltoztatva a keresetet elutasította.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos volt, ezért a felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely az alperes jogi képviseletével felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a)-b) pontja, (5) bekezdése, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 59. § (1) bekezdése és 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 15. § (1) és (3) bekezdése alapján a felperes köteles az illetékeljegyzési joga, illetve az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére is.

Budapest, 2015. május 29.

Dr. Török Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró

A kiadmány hitelével: